

به لینه سه رسورهینه ره که

په دابوون ۳

له وانه ی رابردوماندا، زانیمان چوون ئادم و حهوا له پښتو خدای لایان دا به خوارندی میوه ی ئه و داره ی خدای لینیانی قه دهغه کربوو. بهو شیوه یه، ئادم، که خدای له سه رسورهینه خوی دروستی کربوو، هه لیبژارد به دوی شهیتان به که وی، که دوزمنی خدایه. پیش ئه وه ی ئادم و حهوا گونا هه نجام بدن، خو ش حال دابوون هه ر کاتیک خدای بهاتایه باخچه که بو ئه وه ی له گه لیان بدوی. به لام نیستا، کاتی گویان له دنگی خدای بو، ترسان و شه رمه زار بوون و هه لیان دا خویان له خدای بهارنه وه له نیوان داره کانی باخچه که دا! به لام خدای له دوی ئادم و حهوا رویش و له گه لیان قسه ی کرد، و پینیانی راگه یاند گونا هه که یان چی دینیته جیهانه وه: کیشه و دهرده سه ری، درک و دال، نه خو ش و مردن.

له هه نجامدا، له و پوژوه تا هه مرؤ، سیبه ری مردن له سه رسوره کانی ئادمدا هه لوسراوه. هه مو مندا له کانی ئادم به گونا هه پیدا دهبین و به خه سه له تیکی خراپه کار له دایک دهبین. هه گه ر به دلیمان بیت یان نا، هه مووان هاو به شین له خه سه له تی باپیره گه وره مان ئادم. هه ر وه که پهندی پیشینان ده لیت، (گیا له سه رسوره گی خوی شین ده بیت.) له بهر گونا هه ی ئادم هه موومان به گونا هه باری له دایک بوون. به راستی، (درد و به لا بو هه مو که س بلاوده بیته وه.) و هه ر وه که چوون گونا هه که ی ئادم له خدای جیا کرده وه، گونا هه کانی نیمه ش له خدای جیا مانده کاته وه. نووسراوه پیروزه کان ناوا ده فهرموی: **له بهر هه مه، چوون به هو ی مرؤ فیک گونا هه اته جیهان، به هو ی گونا هیش مردن، بهم شیوه یه مردن هه مو خه لکی گرته وه، له بهر هه وه ی هه مو گونا هیان کرد. (پوما ۵: ۱۲)** له بهر هه وه ی هه مو گونا هیان کرد و له شکوی خدای که وتن. **(پوما ۳: ۲۳)** تاوانه کانتان بوون به ناوبه ند له نیوان ئیوه و خوداتان و گونا هه کانت وای کرد پرووی خوی لیتان بهار پته وه و گویتان لی نه گریت. **(نیشایا ۵۹: ۲)** هه مه په یامه خو ش نیبه گوی لی رابگری، به لام ناوایه. پیشینان ده لیتن (قسه ی حه ق په ق).

بهو شیوه یه، له وانه ی رابردوماندا دهبین چوون به یه گونا هه ی ئادم هه مو نه ته وه ی مرؤ فی له خدای جیا کرده وه. له و پوژوه ی ئادم قسه ی خدای شکاند، ئادم و هه مو نه ته وه ی مرؤ ف که له پاشان دینه جیهانه وه شانشین پوونا کیان به جی هیشت و چوونه ناو شانشین تاریکی. چی دی به شیان نه ما له شانشین خدای. له بهر گونا هه که یان، به شیان له گه ل شهیتان بو، که وه که به نده ی خوی گرتبوونی. نیستا، هه ی هیوانیکیان بو هه ی شتیک نه ما له م ژیاندا، جگه له به نده یه تی بو گونا هه و ترس له مردن - وله پوژی دوییدا، سزایه کی بی کوتایی له ناگری تاهه تایی!

هه گه ر نووسراوه پیروزه کان لیره کوتایی بهاتبایه، ته نها ده مان توانی په رتو که که داخه یین و دهس به پو پو بکه یین وه که یه کیک له دهریادا وون بوو بیت به بی هه ی هیوانیکیان پزگاری بوون. هه گه ر خدای پښتو کی پزگاری بوونی نه کرد بایه وه بو ئه وه ی مندا له کانی ئادم پزگار بکات، هه و محکوم دهراین تاهه تا! به لام شکومه ندی بو په روه ردار خودامان، نووسراوه پیروزه کانی پیغه مبه ران له چیرۆکی گونا هه ی ئادم ته واونابن. خدای، که له به زه یی مه زنه، دهرگایه کی پزگاری بوونی بو نه وه ی ئادم کرد ته وه! له بهر هه وه، ووشه ی خدای ده فهرموی: **به لام له کو ی گونا هه زور بو، نیعمه ت زور زیاتر بو. (پوما ۵: ۲۰)** مه ترسن، هه و موژده ی خو شیه کی گه وره تان ده ده می که بو هه مو گه له. **(لوقا ۲: ۱۰)** نیعمه تی خدای دهرکه وت که پزگاری پیشکه شی هه مو خه لک ده کات! **(تیتوس ۲: ۱۱)**

هه روه که تانیستا فیرویین، خدای پارسایه و له بهر هه وه ش ده بیت دادوه ری گونا هه باران بکات. خدای راستو دروسته و ناتوانی گونا هه له یاد بکات. ده بیت سزای هه مو گونا هیک بدات. سزای گونا هه کردن مردنه و جیا بوونه وه ی تاهه تایی له خدای. خدای هه رکیز ناگوری و هه روه ها سزای گونا هیش ناگوری. به لام هه مرؤ، دهس به خویندنه وه ده که یین له نووسراوه پیروزه کان و دهبین چوون خدای، خدای

پارسا، پلانتيکي دانووه بڼو ته وهی گونا هباران له سزای گوناوه پزگار بکات. له بهر نه وهش، فیزي ته وه د هین که خدا نه که ته نها خودای پارسایه، به لکو به به زهیی ترین خوادشه! خودای دادوهرمان، دهیوی بیته پزگاری دهرمان!

نه مړو د هینین چون، له وړو تهی نادم و حوا گونا هیان نه نجام دا، خودا دهستی کرد به ناساندنی پلانه سرسورپه پښتو ژبه کی خوی بڼو پزگار کردنی گونا هباران. با نیستا به رده وام بین له خویندنه وهی تهورات، له سپارهی پهیدا بوون، بڼو ته وهی دهر بارهی نه مړگینیه فیزي بین. له بهشی سییه ده خوینین، نایه تی پازده: خودا به شهیتانی ووت که له شیوهی مار بوو: (دوژمنایه تیش ده خمه نیوان تو و نافرته که وه، نیوان نه وهی تو و نه وهی نه وهوه. نه وهی نه وه سهرت پان ده کاتوه و تو ش پازنه یی ده کوتیت.)

نه مړ نایه ته زه حمه ته زور پاستی گرنګ و پر مانا له خو ده گری که وا پیغه مبه رانی خودا پاشان به ووردی روونی ده که نه وه. ده کری ناوه پوکی نه مړ نایه ته به م شیوهیه کورت بکهینه وه: خودا دهستی به راگه یاندنی پلانه کی ده کرد بڼو هینانی پزگاری دهریک بڼو ناو جیهان که نه وهی نادم پزگار ده کات له دهسه لاتی شهیتان. نه مړه یه که م نایه ته که باسی هانتی پزگاری دهره پیروژه که ده کات. له م نایه ته، با وورد بینه وه له چوار پاستی دهر بارهی نه و پزگاری دهره که خودا به لینی دا بینیری.

یه که م پاستی نه مړه یه: خودا پایده گه یاند چون نه مړ پزگاری دهره له دایک ده بیته ته نها له نافرته تیک، که پاکیزه یه. هه مو مان باوکیک و دایکیک مان هیه. به لام، پزگاری دهره که که به لینی هانتی درابوو، به پوچی پیروز و هیزی خودا ته نها له نافرته تیک ده هات. وا نایته خاوهنی باوکیکی زه مینیی. ناکری پزگاری دهری جیهان له نادمه وه بیته، له بهر نه وهی هه مو نه وهی نادم له کی گونا هیان پیوه یه. پزگاری دهری گونا هباران ده بیته به بی گوناوه بیته. ده بویه له لایان خودا وه بهات بویه، له ناسمانه وه. له بهر نه وهش، یه که م شت که ده کری له م نایه ته فیزي بین نه مړه یه: خودا به لینی هانتی پزگاری دهری پیروز دا که کوری نافرته تیک ده بیته، نه که کوری پایویک.

دووه م پاستی نه مړه یه: که خودا رایگه یاند له وړو تهی نادم و حوا گونا هیان نه نجام دا. سه باره ت به پزگاری دهره به لینی پیروژه که، خودا به شهیتانی ووت: (تو ش پازنه یی ده کوتیت) له بهر نه وه، خودا دهستی کرد به راگه یاندنی نه وهی که چون شهیتان نازاری پزگاری دهره که که خودا له ناسمانه وه ده بینیری. له وانه کانی داهاتوودا، د هینین پیغه مبه ران پیش بینی نه وه یان کرد که چون شهیتان هانی خه لکان ده دات پزگاری دهره که بچه وسیننه وه و نازاری دن و بیکوژن. پزگاری دهریک که لی درای بی و نازار درای بی ده بیته به شیک له پلانی خودا بڼو ته وهی بمان گه پښتته وه لای خودا، پزگاری دهری جیهان ده بیته وه کو قوربانیه که بڼو گوناوه بمری، نه و پاستو دروسته بڼو نیمه ی نارسو دروست ده مری. به نیراده ی خوی ژیانی خوی دا نا بڼو ته وهی سزای گوناوه بداته وه: که مردنه.

سییه م پاستی سه باره ت به پزگاری دهره که نه وه بوو که خودا به شهیتانی فهرموو، که له شیوهی مار بوو، که (پزگاری دهره که سه ری شهیتان پان ده کاتوه). نه وه هه والی ناخوش بوو بڼو شهیتان، به لام مړگینیه کی خوشه بڼو هرکه سیک که دهیوی له هیزی شهیتان، گوناوه و ناگری دوزخ پزگاری بیته! له بهر نه وه، خودا دهستی کرد به راگه یاندنی نه وهی که پزگاری دهره که، له کو تایدایا، له شهیتان ده باته وه و نه وهی نادم نازاد ده کات، نه وانه یی که بوو بوون به بنده یی گوناوه.

دوا هه مین پاستی: خودا دهستی کرد به راگه یاندنی نه وهی که دوو کو مه ل خه لک له جیهاندا ده بیته: گه لی شهیتان و گه لی خودا. گه لی شهیتان نه وانه ن که په تی ده که نه وه باوه پر به ووشه ی خودا بینن. گه لی خوداش نه وانه ن که باوه پر به ووشه ی خودا ده که ن و متمان ه ی خویان به پزگاری دهره به لینی پیروژه که ده که ن. (ته ماشای یو حه نا ۱: ۹-۱۳ بکه) له بهر نه وه، له وړو تهی که نادم و حوا گونا هیان نه نجام دا، خودا دهستی کرد به راگه یاندنی پلانه سرسورپه پښتو ژبه کی بڼو پزگار کردنی گونا هباران. له وانه یی داهاتوودا، وورده وورده، د هینین چون هه مو پیغه مبه رانی خودا هانتی پزگاری دهری پیروزیان راگه یاندوه که وا گونا هباران له دهستی شهیتان نازاد ده کات. نه گهر نه وهی تا نیستا باس مان کردوه روون نییه لاتان، نیگه ران مه بین، چونکه هه تا به رده وام بین له دیراسه ته به پیی کاتی روودانه که مان، شته کان روونتر ده بنه وه. په بنده که ت له بیره نه وهی ده لی: (ناو به نهرمی خوی شاخ کون ده کات). خودا ده فهرموو: (به دوامدا ده گه پښ و ده مدوزنه وه، کاتیک به هه مو دلته نه وه به دوامدا ده گه پښ). (یرمیا ۲۹: ۱۳) نیستا ش، به به رده وام

بین له خویندنه وهی به شی سینه م له سپاره ی یه که می ته ورت. نو سراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ: **خوداوه ند خودا بؤ ئادم و ژنه که ی جلی له پیست دروست کرد و له بهری کردن. ئینجا خوداوه ند خودا فهرموئ: (ئوه تا مرؤف بووه به یه کیکی وهک خؤمان، چاکه و خراپه ده زانیت، ئیستاش پښتو پښتو ندریت دهستی دریز بکات و له داری ژیناش بکاته وه و بیخوات و بؤ تاهه تابه بزییت). ئیتر خوداوه ند خودا له باخچه ی عده دن دهری کرد، بؤ ئوه ی ئیش له و زهوییه بکات که له وپوه وه رگیراوه. دوا ی ئوه ی مرؤفی دهر کرد، بؤ پاسه وانی پښتو ژبان له دیوی پښتو لاتی باخچه ی عده دن دا که پوهه کانی دانا، له گهل شمشیری گردار که به هه موو لایهک ده سووراپه وه. (په دابوون ۳: ۲۱-۲۲)**

نالیره دا به شی سینه م کؤتایی پی دیت. پښتو ئوه ی کؤتایی پی بښنن ئم وانه، با سه رنجی هه ندیک راستی گرنگ بده ی که له م ئایه ته دا هیه. نو سراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ: **خوداوه ند خودا بؤ ئادم و ژنه که ی جلی له پیست دروست کرد و له بهری کردن. له بهرته ئادم و حه و چییان کرد پاش ئوه ی له داری زانینی چاکه و خراپه یان خوارد؟ گه لا داری هه نجیریان چنی و خؤیان له ناوقه دوه پی داپوشی له هه ولئیکدا بؤ ئوه ی شه رمه زاری خؤیان به رامبه ر خودا بشارنه وه. ئایا خودا ئه و جلکه ی قه بول کرد که بؤ خؤیان دروستیان کردبوو، ئوه ی که وا به گه لا دار دروستیان کردبوو؟ نه خیر، قه بولی نه کرد! باشه بؤچی خودا ئه و جلکه ی قه بول نه کرد؟ له بهر ئوه ی خودا ویستی هه ریه ک له ئادم و حه و فیتر بکات که ئه و ته واره و ناتوانی ئیشی ناته واری مرؤف قه بول بکات. سه بارت به وه، نو سراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ: **هه موو وهک شتی گالومان لی هات هه موو راستوروستیمان وهک به رگی پیسی تافره ت بوو. (ئیشایا ۶۴: ۶) هیچی شتیک نییه که مرؤف بیکات بؤ ئوه ی گونا می خؤی به رامبه ر خودا بشاریته وه.****

به هه رحال، خودا شتیک بؤ مرؤف کرد. خودا هه ندیک ئاژه لی کووشته وه، و که ولیانی کرد و جل و به رگی له پیسته بؤ ئادم و حه و دروست کرد. به لی، خودا یه که م قوربانی ئاژه لی کرد. چ دیمه نیکی هه ست پاته کین بوو بؤ ئادم و حه و کاتی ته ماشای لی شواوی خؤینی ئه و ئاژه له یان دهر کرد که خودا کووشته وه! له پښتو پښتو ندریت، خودا ویستی ئادم و حه و فیتر بکات که، **کرلی گوتاه مردنه. (رؤما ۶: ۲۳) هه روه ها: لیخؤشبوونی گونا میش بی خؤین پشتن نابیت. (عیبرانییه کان ۹: ۲۲) ئه مرؤ ناتوانین به ووردی ئه مه رپون بکه ی نه وه، ته نها ئه وه نه بیته که یاسا بنه رته یه که ی خودا بؤ لیبور دن ده فهرموئ: لیخؤشبوونی گونا میش بی خؤین پشتن نابیت. سزای گونا هه بیته بدریته وه. سزای گونا هه مردنه. خودا ته نها دته وانی له و گونا هه نه خؤش بیته که سزایان دراوه. قوربانیه کی پاک و بی گونا هه بیته بمری له جیگای گونا هه باره تاوانباره کان. ئه مه تاکه پښتو پښتو ندریت له گونا می خه لکان خؤش بیته به بی ئوه ی له راستوروستی خؤی دهر چیت.**

به م شیوه یه خودا قوربانی کردنی ئاژه لی دامه زراند بؤ ئوه ی گونا هه باران به ییر بښنیته وه که سزای گونا هه مردنه. قوربانی ئاژه له که هه ر وهک هیمای پزگاری دهره پاک و بی تاوانه که یه که وا دیته جیهانه وه بؤ ئوه ی خؤینی خؤی برزینی وهک پاداشتی گونا هه. پاشان دهرباره ی ئه مه زیاتر فیتره یین. بؤ ئیستا، با له یادمان بیته که خودا خؤینی ئاژه لی پشتن بؤ ئوه ی شه رمه زاری ئادم و حه وای پی داپوشی.

له پاش ئه م، خودا ئادم و حه وای دهر کرد له باخچه که ی عده دن. خودا فریشته یه کی دانا که شمشیریکی گرداری هه لگرتبوو بؤ ئوه ی پاسه وانی ئه و پښتو پښتو ندریت، خودا بکات که به ره و داری ژبان دهر ووات. ئادم و حه و پښتو پښتو ندریت، خودا بکات که به ره و داری ژبان دهر ووات. خودا لیانی قه ده غه کربوو. له دهرته نجامدا، چی دی نه یانته وانی له خؤشی و به ره که تی باخچه سه رسورپهینه ره که ی عده دن خؤشی بښن. تا ئیستا زانیمان چؤن خودا لوسیفیر، واتا شه یان، له ئاماده یی خؤی دهر کرد له بهر گونا هه که ی. ئیستاش دهبښن که خودا ئادم و حه وای دهر کرد له بهر گونا هه که یان. خودا، خودای پارسا. دهبیت سزای هه موو ئه وانه بداته وه که پارسا نښن.

به م شیوه یه، با دوو بیرۆکه له بیرمان بپارزین: یه که م، خودا راستوروسترینه. خودا رقی له گونا هه. له بهر ئه وه دادوهری ئادم و حه وای کرد وله باخچه که دهر کرد، دووم، خودا، خودای به خشه نده. ئادم و حه واش شایه نی به زه یی خودا نه بوون. ئه وان ته نها

شایه نې دادوهرې خودا بوون. به لام خودا نایه وئ خه لک بفه وتین. له بهر نه وهش به لینه به هاتنی پزگاری دهریک دا که وا گونا هباران پزگار ده کات له و تاریکې شانشینی شه یتان، و بو ناو رووناکې و شکومه ندي شانشینی خودا بیانگواسیته وه.

ناگادار به، فریو نه درئې: به زه یې خودا هرگیز به رپه رچی راستو دروستی خودا نایته وه. نه م دوو خه سله ته ی خودا ده بیت پیکه وه کار بکن. له وانه کانی داهاتووا، به روونتر ده بینین به زه یې پشان ددهات به رامبه ر گونا هباران، به بی نه وه ی به رپه رچی راستو دروستی خوی بداته وه.

له ناو نه م وانه دا قسه مان کرد دهر باره ی نه و به لینه سه رسورپینه ره ی خودا داویه تی له و پوژه ی ئادم و حه و له سه ر پئی خودا لایان دا. وانه ی داهاتوو بو نه وه ی هه ندئ وانه ی گرنګ له یه که م دوو کورپکه ی ئادم و حه و فیر بین: هابیل و قابیل. خودا به ره که تی خوی به سه رتاند ا ببارئنی کاتی به ووردی سه رنجی نو سراوی پیروز ددهن، که ده فه رموی: به لام له کوئ گونا ه زور بوو، نیعمه تی ﴿خودا﴾

زور زیاتر بوو. (رؤما ۵: ۲۰)

گرنگترین پرسپاره کان بۆ ئه م وانه يه:

۱. له بېرته ئاده م و حه وا چييان کرد پاش ئه وه ي له دارى زانينى چاکه و خراپه يان خوارد؟
۲. ئايا خودا ئه و جلکه ي قه بول کرد که بۆ خۆيان دروستيان کردبوو، ئه وه ي که وا به گه لا دار دروستيان کردبوو؟
۳. بۆچى خودا ئه و جلکه ي قه بول نه کرد؟
۴. بېلښى سه رسورپهښه ره که ي خودا چى بوو؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزى خوښنده وه ي کتابى پيروز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خوښنده وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره م هي نه ر: کۆمه له ي پښتو ژبې راستو دروستى

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org